

Dokument z posiedzenia

**B8-0186/2019 }
B8-0187/2019 }
B8-0190/2019 }
B8-0191/2019 }
B8-0193/2019 }
B8-0194/2019 } RC1**

13.3.2019

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym następujące projekty rezolucji:

B8-0186/2019 (Verts/ALE)
B8-0187/2019 (GUE/NGL)
B8-0190/2019 (ALDE)
B8-0191/2019 (S&D)
B8-0193/2019 (ECR)
B8-0194/2019 (PPE)

w sprawie Iranu, w szczególności sytuacji obrońców praw człowieka
(2019/2611(RSP))

Roberta Metsola, Jaromír Štětina, Marijana Petir, Pavel Svoboda, Tunne Kelam, Milan Zver, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Eduard Kukan, Elisabetta Gardini, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Cristian Dan Preda, Patricija Šulin, Tomáš Zdechovský, Adam Szejnfeld, Csaba Sógor, Jarosław Wałęsa, Andrzej Grzyb, Michael Gahler, Elmar Brok, Ivo Belet, Sandra Kalniete, Dubravka Šuica, Andrey Kovatchev, Francis Zammit Dimech, Seán Kelly, Ivana Maletić, Deirdre Clune, Laima Liucija Andrikienė, Inese Vaidere, László Tóké, Stanislav Polčák, Jiří Pospíšil, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra
w imieniu grupy PPE

RC\1179592PL.docx

PE635.446v01-00 }
PE635.447v01-00 }
PE635.450v01-00 }
PE635.451v01-00 }
PE635.453v01-00 }
PE635.454v01-00 } RC1

**Elena Valenciano, Victor Boșținaru, Soraya Post, Knut Fleckenstein,
Wajid Khan**

w imieniu grupy S&D

**Raffaele Fitto, Karol Karski, Branislav Škripek, Ryszard Czarnecki,
Monica Macovei, Jana Žitňanská, Ruža Tomašić, Anna Elżbieta Fotyga,
Charles Tannock**

w imieniu grupy ECR

**Marietje Schaake, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea,
Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Gérard Deprez, Marian
Harkin, Ivan Jakovčić, Ilhan Kyuchyuk, Valentinas Mazuronis, Louis
Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Carolina
Punset, Jozo Radoš, Frédérique Ries, Robert Rochefort, Jasenko
Selimovic, Pavel Telička, Johannes Cornelis van Baalen, Matthijs
van Miltenburg, Hilde Vautmans, Mirja Vehkaperä**

w imieniu grupy ALDE

Bodil Valero, Heidi Hautala, Barbara Lochbihler

w imieniu grupy Verts/ALE

**Cornelia Ernst, Barbara Spinelli, Luke Ming Flanagan, Marie-Christine
Vergiat**

w imieniu grupy GUE/NGL

Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao, Isabella Adinolfi

w imieniu grupy EFDD

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Iranu, w szczególności sytuacji obrońców praw człowieka (2019/2611(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Iranu, w szczególności rezolucję z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie Iranu, w szczególności sprawy Nasrin Sotude¹ i rezolucję z dnia 25 października 2016 r. w sprawie strategii UE wobec Iranu po zawarciu porozumienia w sprawie energii jądrowej²,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Iranu z 4 lutego 2019 r.,
- uwzględniając sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu z 30 stycznia 2019 r. i jego oświadczenie w sprawie Iranu z 29 listopada 2018 r.,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 17 grudnia 2018 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., którego jedną ze stron jest Iran,
- uwzględniając Kartę praw obywatelskich prezydenta Iranu,
- uwzględniając Wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka,
- uwzględniając oświadczenie ekspertów ONZ w dziedzinie praw człowieka z dnia 29 listopada 2018 r. pt. „Iran musi chronić obrońców praw kobiet”,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie kary śmierci, wytyczne w sprawie polityki UE wobec państw trzecich dotyczącej tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania oraz wytyczne UE w sprawie praw człowieka dotyczące wolności wypowiedzi w internecie i poza nim,
- uwzględniając decyzję Rady z dnia 12 kwietnia 2018 r. w sprawie przedłużenia obowiązywania środków ograniczających o kolejnych 12 miesięcy w odpowiedzi na poważne naruszenia praw człowieka w Iranie,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) z dnia 12 marca 2019 r. w sprawie skazania Nasrin Sotude, irańskiej prawniczki specjalizującej się w prawach człowieka,

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0525.

² Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 86.

- uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w Iranie obrońcy praw człowieka, dziennikarze, prawnicy i działacze wypowiadający się w internecie nadal są prześladowani, arbitralnie przetrzymywani, zatrzymywani i ścigani za swoją pracę; mając na uwadze, że od kilku miesięcy irańskie Ministerstwo Wywiadu i inne organy prowadzą ostre działania skierowane przeciwko społeczeństwu obywatelskiemu;
- B. mając na uwadze, że w swojej rezolucji z dnia 25 października 2016 r. w sprawie strategii UE wobec Iranu po zawarciu porozumienia w sprawie energii jądrowej Parlament podkreślił znaczenie przestrzegania wytycznych UE w dziedzinie praw człowieka, w tym w sprawie obrońców praw człowieka, w kontekście stosunków UE-Iran;
- C. mając na uwadze, że Nasrin Sotude, znana prawniczka specjalizująca się w prawach człowieka, została niedawno skazana na karę przynajmniej siedmiu lat pozbawienia wolności; mając na uwadze, że podczas dwóch procesów odnotowano, że łączna kara może być znacznie dłuższa, choć nie wiadomo jeszcze dokładnie, jak długi będzie okres pozbawienia wolności; mając na uwadze, że prawdziwym powodem pozbawienia wolności wydają się pokojowe działania w obronie praw człowieka w Iranie; mając na uwadze, że procesy nie odbyły się zgodnie z podstawowymi międzynarodowymi standardami sprawiedliwości proceduralnej;
- D. mając na uwadze, że Reza Khandan, mąż Nasrin Sotude, został zatrzymany w związku z tym, że poparł kobiety prowadzące pokojową kampanię przeciwko przymusowi noszenia hidżabu i domagające się uwolnienia jego żony z więzienia; mając na uwadze, że w styczniu 2019 r. Sąd Rewolucyjny w Teheranie skazał go na sześć lat więzienia;
- E. mając na uwadze, że następujące osoby walczące o ochronę środowiska, reprezentujące Perską Fundację Ochrony Środowiska Naturalnego: Taher Ghadirian, Niloufar Bayani, Amirhossein Khaleghi, Houman Jekar, Sam Rajabi, Sepideh Kashani, Abdolreza Kouhpayeh i Morad Tahbaz, zostały aresztowane w styczniu i lutym 2018 r., były przetrzymywane bez dostępu do adwokata i w ciągu ostatnich tygodni stanęły przed sądem, przy czym postępowania sądowe daleko odbiegały od standardów rzetelnego procesu; mając na uwadze, że Kavous Seyed-Emami, profesor uniwersytecki mający obywatelstwo irańskie i kanadyjskie, a zarazem kolejny członek tej grupy, zmarł w ubiegłym roku w areszcie w niewyjaśnionych okolicznościach;
- F. mając na uwadze, że w 2018 i 2019 r. działacze związków zawodowych Esmaeil Bakhshi, Sepideh Gholian i Mohammad Habibi zostali aresztowani za prowadzenie protestów na rzecz praw pracowników i nauczycieli; mając na uwadze, że w 2010 r. obrończyni praw człowieka Maryam Akbari Monfared została skazana na 15 lat pozbawienia wolności za tzw. „wrogość wobec Boga” i odmówiono jej opieki medycznej, mimo że cierpi na różne choroby;
- G. mając na uwadze, że działacze Arash Sadeghi, Narges Mohammadi i Farhad Meysami zostali skazani na długie wyroki pozbawienia wolności za kampanie na rzecz praw kobiet, praw człowieka oraz zniesienia kary śmierci;

- H. mając na uwadze, że irańskie sądy często nie zapewniają sprawiedliwego procesu, a ponadto wykorzystują zeznania wymuszone torturami jako dowód w sądzie; mając na uwadze, że władze nadal kryminalizują działalność na rzecz praw człowieka i wykorzystują art. 48 irańskiego kodeksu postępowania karnego, by ograniczyć aresztowanym dostęp do adwokata; mając na uwadze, że nie istnieją niezależne mechanizmy zapewniające odpowiedzialność w sądownictwie;
- I. mając na uwadze utrzymującą się praktykę aresztowania osób mających podwójne – europejskie i irańskie – obywatelstwo, na przykład mającej brytyjskie i irańskie obywatelstwo Nazanin Zaghari-Ratcliffe, a następnie długotrwałego przetrzymywania w izolacji i przesłuchiwania, brak rzetelnego procesu sądowego, długie wyroki pozbawienia wolności na podstawie niejasnych lub nieokreślonych zarzutów dotyczących „bezpieczeństwa narodowego” i „szpiegostwa” oraz prowadzenie przez państwo kampanii oszczerstw przeciwko osobom przebywającym w więzieniu;
- J. mając na uwadze doniesienia dotyczące licznych przypadków niehumanitarnych i poniżających warunków w więzieniach oraz braku wystarczającego dostępu do opieki medycznej podczas pobytu w irańskich więzieniach, co narusza Wzorcowe reguły minimalne ONZ dotyczące postępowania z więźniami;
- K. mając na uwadze szacunki zamieszczone w sprawozdaniu organizacji pozarządowej Iran Human Rights, według których w 2018 r. w Iranie dokonano egzekucji 273 osób, co w danym roku stawia to państwo na drugim miejscu wśród państw świata;
- L. mając na uwadze, że w 2018 r. tysiące osób wzięły udział w pokojowych demonstracjach i strajkach przeciwko niewypłacaniu wynagrodzeń, złym warunkom pracy, korupcji, represjom politycznym i innym skargom; mając na uwadze, że władze aresztowały setki osób, wśród których wiele zostało skazanych na karę więzienia i chłostę;
- M. mając na uwadze, że irańskie sądy stale represjonują obrońców praw kobiet za pokojowy opór przeciwko obowiązkowi noszenia hidżabu; mając na uwadze, że w 2018 r. w związku z protestami aresztowano co najmniej 39 kobiet, a dalszych 55 zatrzymano za działalność na rzecz praw kobiet;
- N. mając na uwadze, że w Iranie dławi się wolność prasy, zarówno internetowej, jak i tradycyjnej, a także wolność zrzeszania się i wolność myśli;
- O. mając na uwadze systematyczne ataki ze strony władz irańskich na dziennikarzy, w tym dziennikarzy pracujących dla BBC Persian, i ich rodziny, w postaci dochodzeń karnych, zamrożenia aktywów, arbitralnych aresztowań, zatrzymań, inwigilacji, nękania oraz szerzenia fałszywych, złośliwych i szkalujących wiadomości; mając na uwadze, że obecnie w Iranie w więzieniu przebywa co najmniej ośmiu dziennikarzy;
- P. mając na uwadze, że w grudniu 2016 r. prezydent Iranu Hasan Rouhani ogłosił Kartę praw obywatelskich; mając na uwadze, że karta ta nie jest prawnie wiążąca;
- Q. mając na uwadze, że członkowie mniejszości religijnych i etnicznych, w tym wyznawcy

bahaizmu oraz społeczności Azerów, Kurdów, Arabów i Beludżów, a także sunnici, chrześcijanie i niewierzący, są w Iranie dyskryminowani w dziedzinie zatrudnienia, edukacji, wolności wyznania i działalności politycznej;

1. wzywa władze Iranu do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich obrońców praw człowieka, więźniów sumienia i dziennikarzy przetrzymywanych i skazanych wyłącznie za korzystanie z przysługującego im prawa do wolności wypowiedzi i udziału w pokojowych zgromadzeniach; podkreśla, że niezależnie od okoliczności władze Iranu muszą zapewnić obrońcom praw człowieka, adwokatom i dziennikarzom możliwość prowadzenia działalności bez gróźb, zastraszania i przeszkód;
2. ponownie wzywa rząd Iranu do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia laureatki Nagrody im. Sacharowa Nasrin Sotude, oraz wyraża uznanie dla jej odwagi i zaangażowania w walkę o prawa człowieka i prawa kobiet w Iranie; postrzega absolutnie niesłuszny proces i skazanie Nasrin Sotude jako rażącą pomyłkę sądową i z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie rzecznika ESDZ w tej sprawie, wydane 12 marca 2019 r.;
3. wzywa władze Iranu do zmiany art. 48 irańskiego kodeksu postępowania karnego, by zapewnić wszystkim oskarżonym prawo do bycia reprezentowanym przez wybranego przez siebie prawnika oraz prawa do sprawiedliwego procesu, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Iranu wynikającymi z Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych;
4. apeluje do władz Iranu o zapewnienie wszystkim zatrzymanym bezpieczeństwa i dobrostanu, w tym dostępu do odpowiedniej opieki medycznej; wzywa również do przeprowadzenia niezależnego dochodzenia w sprawie śmierci w areszcie Kavousa Seyeda-Emamiego oraz w sprawie zarzutów dotyczących torturowania innych przetrzymywanych działaczy, i potępia praktykę umyślnego odmawiania więźniom politycznym opieki medycznej;
5. wzywa władze Iranu, by niezwłocznie zaprzestały inwigilacji, aresztowań, nękania i prześladowania dziennikarzy, działaczy wypowiadających się w internecie i ich rodzin, a także by położyły kres cenzurze w internecie, oraz apeluje o stworzenie warunków zapewniających tolerancję dla wolności wypowiedzi oraz wolności mediów, zarówno internetowych, jak i tradycyjnych;
6. wzywa rząd Iranu do współpracy ze specjalnym sprawozdawcą ONZ ds. sytuacji praw człowieka w Iranie, w tym do zezwolenia mu na wjazd do kraju;
7. wzywa państwa członkowskie UE i jej instytucje, by nadal poruszały sprawę aresztowanych obrońców praw człowieka w rozmowach z irańskimi odpowiednikami oraz na kolejnym posiedzeniu Rady Praw Człowieka ONZ w Genewie;
8. wzywa ESDZ, by nadal włączała prawa człowieka, a zwłaszcza sytuację obrońców praw człowieka, do dialogu wysokiego szczebla UE-Iran; apeluje również do wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i

polityki bezpieczeństwa o publiczne potwierdzenie, że poszanowanie praw człowieka jest podstawowym elementem rozwoju stosunków między UE a Iranem;

9. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel oraz Radę do przeanalizowania możliwości nawiązania z Iranem formalnego dialogu na temat praw człowieka zgodnie z wytycznymi UE w sprawie dialogu na temat praw człowieka prowadzonego z państwami trzecimi;
10. apeluje do urzędników UE, by wezwali władze irańskie do zagwarantowania bezpieczeństwa i dobrostanu aresztowanym obrońcom praw człowieka oraz do przeprowadzenia kompletnych dochodzeń w sprawie doniesień o torturach;
11. wzywa wszystkie państwa członkowskie mające placówki dyplomatyczne w Teheranie, by wykorzystwały mechanizmy przewidziane w wytycznych UE w sprawie obrońców praw człowieka do wsparcia i obrony tych osób, w tym przez oświadczenia publiczne, zabiegi dyplomatyczne, obserwację procesów sądowych i wizyty w więzieniach;
12. apeluje do Iranu, by zaprzestał traktowania działalności obrońców praw kobiet jak przestępstwa, w tym w przypadku osób pokojowo sprzeciwiających się obowiązkowi noszenia hidżabu, i wzywa do zniesienia tej dyskryminującej i upokarzającej praktyki;
13. wzywa rząd Iranu, by chronił prawa wszystkich osób należących do mniejszości religijnych i etnicznych oraz by zajął się problemem wszelkich form dyskryminowania tych osób;
14. z zadowoleniem przyjmuje zmianę ustawy o nielegalnym handlu narkotykami, co pozwoliło zmniejszyć liczbę orzekanych wyroków śmierci, i wzywa do przeanalizowania wszystkich takich wyroków w celu zagwarantowania, że dane procesy odbyły się zgodnie z międzynarodowymi standardami; wzywa władze Iranu do niezwłocznego wprowadzenia moratorium na stosowanie kary śmierci, co będzie krokiem na drodze do zniesienia tej kary;
15. zaleca Podkomisji Praw Człowieka, by jeszcze przed końcem kadencji wysłała do Iranu delegację ad hoc, która odwiedzi uwięzionych obrońców praw człowieka i odbędzie niezbędne spotkania z władzami irańskimi;
16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Najwyższemu Przywódcy Islamskiej Republiki Iranu, prezydentowi Islamskiej Republiki Iranu oraz członkom Madżlisu.